

steren, der har forlangt denne Sum og som skal have Dispositionsretten derover.

Naar jeg nu, efter at have udtalt dette, vender mig til Spørgsmaalet om den tilstrækkelige Tid til en regelmæssig og ordentlig Behandling af Finantsloven i dette Thing, da vil jeg ikke udtale nogen Anse imod Folkethinget. Jeg tør ikke bedømme, hvorvidt Forhandlingen der paa et enkelt Stadium kunde være fremmet lidt hurtigere; men jeg troer, at der i det Hele er arbejdet med al Iver og Ansættelse. Det er en ikke lidet Opgave med den Grundighed, hvormed man gjør Arbejdet, at tilendebringe denne Lovs Behandling i to Maanedes; ja, den har ikke engang været to fulde Maanedes, naar man husker paa, at der nødvendigvis gaaer nogle Dage hen, inden man kan tage fat paa Sagen, og nogle Dage med den endelige Reenskrivning af Loven og dens Oversendelse til Landstinget. Men hvori ligger da Vanskeligheden? Den ligger andelseds og i et Punkt, som jeg ligefrem vil nævne — nemlig engang maa det dog nævnes — det angaaer ikke blot Finantsloven, men en Mængde andre Love. Vi vide jo Alle, hvilken Mængde af Love, tildeels om høist vigtige Anliggender, der er under Forhandling, og som enten maae blive liggende eller ogsaa maae gaae igjennem saaledes, at Landstinget med en for mig utrolig Resignation opgiver al sin Indflydelse paa dem. Det er jo muligt, at vi blive længere samlede; men indtræder, hvad der er sandsynligt, og blive disse Sager derved enten ikke afgjorte eller blive de afgjorte saaledes, at Landstinget slet ingen Indflydelse faaer paa dem, saa er det grundet deri, at Tiden har været for kort. Folkethinget har paa dem brugt al den Tid, som Rigsdagen har Ret til at være sammen i; der bliver tilbage, hvad Regjeringen herudover vil tilstaae. Jeg tvivler ikke paa Regjeringens gode Villie med Hensyn til, at tilstaae os i denne Retning, hvad den kan; men det er jo dog baade i Almindelighed og under de stedfindende særegne Forhold ikke muligt for Regjeringen at have Folkerepresentationen stiddende her den første eller en meget stor Deel af Aaret. Tomsaanedlige Rigsdage ere for korte, men 5 eller 6 maanedslige Rigsdage hvert Aar ere for lange —

deri ligger Vanskeligheden; vor Grundlov har henvist til, hvad der ligger imellem, og jeg har ikke villet undlade her engang at udtale det. Jeg troer ikke, at Situationen i dette Døgn er gunstig for at tilveiebringe den Forandring, som her skulde skee; men lad os sige os selv, hvori Grunden til Misforholdet ligger, og lad os stræbe hen til, lad os idetmindste forberede vort Sind til en Stilling, hvori Regjeringen faaer Tid til at administrere og dernæst til at give os Stof til at bearbejde, og vi Tid til at raadslaae. Jeg siger: „Hvori Regjeringen faaer Tid til at give Stof til Arbejde“; thi er det ikke ogsaa en ganske almindelig Følelse, som Agtelse for vore Ministre i det Enkelte og i det Hele ikke kan forhindre os i at udtale, at vi stundom i Landstinget savne Arbejdsstof, tildeels fordi Lovudkastene fremkomme længere hen i Sæstionen, saa at det synes, at de ikke vare færdige fra Ministeriets Side ved Begyndelsen. Der kan i dette Døgn være forskellige Grunde hertil; jeg skal kun nævne, at vi Alle kjende en Grund, at den, der er Indenrigsminister for Kongeriget, maa ifølge Forholdenes Magt paatage sig den Opoffrelse tillige at være Minister for en anden Landsdeel. Men der er tillige en almindeligere og blivende Grund, som jeg ikke har villet undlade at paapege. Jeg bringes tildeels herved til at omtale et andet Punkt, som staar i Forbindelse med Resultatet af denne Finantslov. Dette Resultat stiller sig for Kongerigets Finantser, som det synes, ikke lidet gunstigt. Der er i Finantsloven optagen store extraordinære Udgifter, og dog bliver der, naar man til det, der er voteret til de særlige Udgifter, spør, hvad der skal udredes til Monarchiets Fællesudgifter, et meget betydeligt Overskud tilbage; men vi vide Alle, at der trykker et Krav paa os, som vi enten snart maae bevilge — og det er min Overbeviisning, at dette inden tilbørlig Grændse maa og bør skee — eller møde med en resolut Nægtelse. Der foreligger det andet Thing flere Udkast til Gagelove, og om jeg end tvivler om, at de ville komme til endelig Afgjorelse iaar, saa er det dog i mine Tanker vist, at vort Budget maa i det Hele blive betyngt med højere Udgift til Gager. Imedens der er nogle Embeds-